

δων ἐκίνει τοὺς πάντας εἰς ἐνθουσιασμόν, καὶ πρῶτος διὰ τῆς μουσικῆς αὐτοῦ εἰσῆγαγε καὶ νόμους καὶ θρησκείαν μεταξὺ τῶν κατοίκων τῆς Θράκης, οἵτινες ἐγκαταλείψαντες σχεδὸν τὰς ἑαυτῶν συζύγους διέτριβον παρ' αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἀκροώμενοι τῶν θαυμασιῶν αὐτοῦ μελῶν. Δι' ὅπερ ἀγανακτήσασαι ἐκείναι (ἐπάγεται ἡ μυθολογία) διεσπάραξαν τὸν Ὀρφέα καὶ ἀποκεφαλίσασαι ἔριψαν καὶ τὴν Ἄδραν καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ εἰς τὸν ποταμὸν Ἑβρον. Δὲν ἀπώλυντο ὅμως ἀλλὰ διαπλέουσαι τὸ Αἰγαῖον προσήραξαν τελευταῖον εἰς τὴν νῆσον Χρῦσθον, ὅπου οἱ κάτοικοι τὴν μὲν κεφαλὴν εἰσέτε ψιθυρίζουσαν μέλη, παραλαβόντες καὶ ἐντίμως ἐνταφιάσαντες ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους Δεπτύμου, ἤξιώθησαν, ὡς τιμήσαντες τὸν πατέρα τῆς μουσικῆς εὐφωνίας σπανίας καὶ ὑπεροχῆς κατὰ τὰ μουσικὰ μέλη τὴν δὲ λύραν τοῦ Ὀρφέως ὁ Λέσβιος Τέρπανδρος λαβὼν κατέστη περὶ τὴν μουσικὴν ἀριστος, ὡς δι' αὐτῆς μουσουργῶν τὰ μέλη αὐτοῦ.

ΤΟΚΟΓΛΥΦΙΑ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΑΡΧΑΙΟΙΣ

Ἡ τοκογλυφία ἐν Ἀθήναις ἦν τὸ πάλαι πολὺ ἀνωτέρα ἢ νῦν, καὶ μάλιστα ἐπὶ τῶν ναυτοδανειῶν. Πολλοὶ τῶν δανειστῶν ἐλάβανον 4)2 ὄβολον τὴν ἡμέραν δι' ἑκάστην δραχμὴν, ἥτοι τὸ 4)3. Οὗτοι δὲ ἐλέγοντο ἡμεροδανεισταί, μισοῦμενοι ὡς χρηματοκάπηλοι. Συγγραφή δὲ ἡ συνθήκη ἐκαλεῖτο τὸ διδόμενον τῷ τραπεζίτῃ γραμματίον (ἢ παρ' ἡμῖν ὁμολογία), ὅπερ παρακατετίθετο εἰς τρίτον ἀξιόπιστον πρόσωπον (συνήθως τραπεζίτην), ὡς καὶ ὁ Λυκοῦργος λέγει ἐν τῷ κατὰ Λεωκράτους λόγῳ· «Χρήματα δὲ οὐκ ἔχων δούνα Τιμοχάρης, συνθήκας ποιησάμενος καὶ θέμενος παρὰ Λυσικλεί, μίαν μνῆν τόκον ἔφερε τῷ Ἀμύντῃ». Ἀπητοῦντο δὲ καὶ ὑποθήκαι (ἀκίνητα κτήματα), ἢ ἐνέχυρα (κινητὰ).

Ἐλάβανον δὲ οἱ δανειζόντες ὑπέρογκον τόκον, τὸν λεγόμενον ἐπίτριτον· ἥτοι 33 0)0. Οἱ δὲ ἐλάχιστοι τόκοι ἐν Ἀθήναις ἦσαν οἱ λεγόμενοι ἐπόγδοι, ἥτοι 12 0)0, ὡς λέγεται συνήθως παρ' ἡμῖν. Τί δὲ συνέβαινε συνήθως τοῖς ἐπὶ μεγάλοις τόκοις δανειζομένοις βεβαίως ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ Ἀ' ὀλυμπιακῷ λόγῳ· «ὡσπερ οἱ δανειζόμενοι ῥαδίως ἐπὶ τοῖς μεγάλοις τόκοις, μικρὸν εὐπορήσαντες χρόνον, ὕστερον καὶ τῶν ἀρχαίων ἀπέστησαν» τῆς φιλοχρηματίας δὲ τῶν Ἀθηναίων μνημονεύει καὶ ὁ Πλάτων ἐν Γοργία, ὡς ἰδιάζοντος τῆς Ἀττικῆς χαρκακτῆρος.

Ἡ λέξις Παράσιτος.—Ἡ λέξις αὕτη δὲν εἶχεν ἀνέκαθεν τὴν κακὴν σημασίαν τὴν ὅποιαν κατόπιν προσέλαβε καὶ μέχρι τοῦ νῦν διετήρησεν ἀπ' ἐναντίας ἦτο σεμνὴ καὶ ἱερά, διότι παράσιτοι ἐκαλοῦντο «οἱ ἐπὶ τὴν τοῦ ἱεροῦ σίτου ἐκλογὴν αἰρούμενοι», ἦσαν δηλαδὴ εἶδος ἱεροδούλων, οἵτινες ἐξελέγοντο ὑπὸ τοῦ δήμου καὶ εἶχον τὸ δικαίωμα νὰ λάβωσι μέρος εἰς δαίπνον μετὰ τὴν θυσίαν ἢ καὶ εἰς τὸ πρυτα-

νεῖον· ὅτι δὲ ἀπῆλθον μεγίστης τιμῆς καὶ ὑπολήψεως φαίνεται ἐκ τοῦ Κλεάρχου γράφοντος· «Ἐν τοῖς πολλοῖς νόμοις αἱ πλεῖσται τῶν πόλεων ἔτι καὶ σήμερον ταῖς ἐντιμοτάταις ἀρχαῖς καταλέγουσι παρασίτους» ἀλλ' ὅσον ἤξανεν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν, τοσοῦτον ἠλαττοῦτο τὸ ἔργον τῶν καὶ οὕτως ἐπῆλθεν ἡ πτώσις αὐτῶν βαθμηδὸν ἀπὸ τῆς ἀρχαίας τιμητικῆς θέσεως εἰς τὴν ποταπὴν καὶ περιφρονητικὴν, εἰς ἣν καὶ μέχρι τῆς σήμερον νοοῦνται.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

* * Ἀλέξανδρος Γ'. ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ῥωσσίας προτιμᾷ τὰ ἐθνικὰ ἐδέσματα καὶ τὴν γάτριον μαγειρικὴν πάντων τῶν ἄλλων φαγητῶν. Παντὸς πύρματος προηγείται ἡ ζουκοῦσκα ἥτοι χαβιάρι, βέγκαι, σαρδέλαι, τυρὸς καὶ βούτυρος ἐπὶ χρυσοῦν πινακίων τεθειμένων ἐπὶ μικροῖν τραπεζῶν εἰς διάφορα μέρη τοῦ ἐστιατορίου ὅπως ἡ θεὰ αὐτῶν δῶν ἡν ὄρεξιν τῶν συνδαιτυμόνων.

* * Ἡ ἐκκεντρότης τοῦ βασιλέως Ρουδοβίκου τῆς Βαυαρίας δὲν ἐλαττοῦται μεθ' ὅλην τὴν προοδούσαν ἡλικίαν. Ἔχει μέγαρον ἐν Λενδερχόφ, κεκρυμμένον ὀπισθεν τῆς κοιλάδος τοῦ Ὄβεραμεργάου. Πλὴν τῆς οἰκοδομῆς αὐτῆς, ἥτις εἶναι ἀπομίμησις τῆς ἐν Βεροσλίαις ἐπαύλεως, πλήρους μαρμάρου περιχρῦσου, κεκοσμημένης διὰ πολυτίμων ταπήτων, ἀδαμάντων, καὶ μιᾶς θυμασίας χρυσοῦ κεντημένης κλίνης ἥτις ἀξίζει 75,000 λίρας, ὁ κήπος εἶναι ὡς μαγικὴ σκηνή, μὲ τροπικὰ φυτὰ καὶ μὲ ἕνα λαμπρὸν ναὸν τῆς Ἀφροδίτης.

* * Νεαροὶ ἀφρικανὸς γορίλλας ἐκομίσθη εἰς Ἀγγλίαν ἐκ τινος λιμένος τῆς μεσημβρινοδυτικῆς ἀκτῆς τῆς Ἀφρικῆς. Ὅταν τὸ πρῶτον ἐλήφθη ἐπὶ τοῦ πλοίου ἦτο λίαν ἀγριὸς, καὶ ἐπροσπάθει νὰ δαγκάσῃ πάντα προστυγχάνοντα, ἀλλὰ νῦν ἐξημερώθη· ἔχει ὕψος 4 ποδῶν.

* * Ὁ Δρ. Τάννερ ὁ ἐπὶ τεσσαρακοθήμερον νηστεύσας δὲν ἀπέθανεν ὡς διεδόθη, τοῦλάχιστον τοῦτο βεβαίως αἱ ἀμερικανικαὶ ἐφημερίδες, οὔτε κἀν ἐξῆλθε τῶν Ἡν. Πολιτειῶν ἀλλ' ἐτοιμάζεται διὰ νηστείαν ἐνενήκοντα ἡμερῶν.

* * Ἀγὼν καφεπονίας τέρπει κατ' αὐτὰς τοὺς κατοίκους τῶν Βρυξελλῶν. Ἡ εὐτυχὴς ἐκείνη γυνὴ ἥτις δύναται νὰ πῆν τὸν μεγαλῆτερον ἀριθμὸν κυθίσκων καφέ, καὶ δύναται νὰ ροφήσῃ αὐτὸν θερμότερον, λαμβάνει νῦν ἐσθῆτα.

* * Δύο ἐνδιαφέρουσαι συλλογαὶ ἐπιστολῶν ἐπιμελῶς φυλάττονται ἐν Παρισίοις ἐν τῇ ἐθνικῇ βιβλιοθήκῃ, αἵτινες θὰ δημοσιευθῶσι μόνον μετὰ παρέλευσιν ἐτῶν. Ἡ μία εἶναι ἡ μουσικὴ ἀλληλογραφία τοῦ Ναπολέοντος Γ' μετὰ τῆς κυρίας Κορνοῦ, ἥτις δημοσιευθήσεται ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Ρενὰν τὸ 1885 ἢ ἑτέρα εἶναι ἡ τοῦ Ἀλφρέδου δὲ Μυσὲ καὶ τῆς Γεωργίου Σάνδ ἐσφραγισμένη ἐντὸς σιδηροῦ κιβωτίου δημοσιευθεσομένη δὲ μόνον τὸ ἔτος 1910.

ΑἸΝΙΓΜΑ Β'

Εἶμαι μέλος ἐκ τῶν ζῶων,
ἔν μου γράμμ' ἀν ἀφαιρέσης
γίνου' ἄλλο μέλος πάλιν
ἀν δὲ κ' ἄλλο αὖθις ζῶον,
καὶ ἀν τ' ἄλλο διακόσια.

Π. Βέσσης.

Ἡ Ἱστορία τοῦ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ συγκεκριμένη ἐξ 103 τυπογραφικῶν φύλλων, εὑρίσκεται καὶ πωλεῖται ἐν τῷ τυπογραφείῳ τῆς Ἀθηναϊδος ἀντι φρ. 8.